

turligvis har voldt nogen Vanskelighed, nemlig Invalideforsikringen, idet vi desværre ikke her i Danmark har nogen Forsikring af almindelig Arbejdsinvaliditet eller Invaliditet overhovedet, naar denne ikke hidrører fra Ulykkestilfælde; det har den sønderjydske Befolkning derimod nu gennem den tyske Lovgivning. Her har man altsaa maattet gaa til at ophæve et Gode, som den sønderjydske Befolkning har, dog naturligvis ikke for dem, hvem der er tilkendt Invalidere. Disses Forsikring maa overtages af den danske Stat i Overensstemmelse med de Bestemmelser, Lovforslaget indeholder, og om den Fond af Forsikringsret, de enkelte har opsparet sig, er der her ligesom i Ulykkesforsikringslovgivningen skabt Regler med Hensyn til Afviklingen.

Endvidere indeholder denne Del af Lovkomplekset et Lovforslag om dansk Boliglovgivnings Ikrafttræden i de sønderjydske Landsdele, gaaende ud paa, at den i Danmark gældende Huslejelovs Bestemmelser kan sættes i Kraft i de Kommuner, hvor det bestemmes, at Huslejenævn skal nedsættes. Jeg nævner i denne Forbindelse, hvad der ogsaa er nævnt i det sønderjydske Udvalg, at der maaske paa dette Omraade kan blive Grund til at udvide Lovgivningen, idet der i alt Fald er forebragt os Eksempler paa, at man har gjort Skridt til i denne Overgangstid at gennemføre mægtige Huslejeordyrrelser, sikkert langt ud over Rimelighedens Grænser, i alt Fald i enkelte Tilfælde. Dette kan maaske nødvendiggøre, at den for Sønderjylland fremtidig gældende Huslejeordyrrelse ikke blot bør kunne modvirke fremtidige Huslejeforhøjelser, men ogsaa kunne bevirke Nedsættelser af saadanne urimelige Huslejeopskruninger, som maatte være sket i den Overgangstid, hvori vi befinder os. Dette foreligger altsaa ikke, men jeg nævner blot den Tanke og henstiller til den højtærede Indenrigsminister at overveje dette Spørgsmaal paa Grundlag af de Erfaringer, man meget snart vil faa Meddelelse om, at den sønderjydske Befolkning har gjort.

Saa kommer der et Lovforslag angaaende de overordentlige Foranstaltninger, gaaende ud paa, at Loven af 30. Marts 1920 om Regulering af Prisen paa Livsfornødenheder og Varer udvides til at gælde for de sønderjydske Landsdele.

Dernæst er der et Lovforslag om Tilvebringelse af Sundhedsvedtægter i de sønderjydske Landsdele; det gaar ud paa, at Indenrigsministeren bemyndiges til for en

midlertidig Overgangstid paa 3 Aar at udstede Sundhedsvedtægter, hvor Forholdene maatte siges at nødvendiggøre dette.

Endelig er det som den sidste i Rækken af de herhen hørende Lovforslag et Lovforslag angaaende Pensionsforsikring for Privatfunktionærer i de sønderjydske Landsdele. Ogsaa her staar vi overfor et Omraade, som ikke er optaget til Lovgivning herhjemme, hvorimod man i Tyskland har en Forsikringslov vedrørende saakaldte „Angestellte“, altsaa det, vi herhjemme kalder Privatfunktionærer, i Kraft af hvilken der tilsikres de forsikrede dels ved eget Tilskud og dels ved Tilskud andetstedsfra en Pension. Paa Grund af, at vi mangler tilsvarende Lovgivning, kan dette jo ikke komme til at gælde for hele Danmark. Man er gaaet den Vej, at den tyske Rigslovs Bestemmelser i saa Henseende ophæves, og de opsparede Beløb henlægges under Statskassen og vil være at anvende til Fordel for Personer, der nu omfattes af den gældende tyske Lov.

Jeg skal hermed anbefale dette Komplex af Lovforslag til Vedtagelse og slutlig blot bemærke, at de er gennemgaaede dels i selve det sønderjydske Udvalg og dels i det nedsatte Underudvalg, der omhyggelig har gennemgaaet særlige Enkeltheder. Jeg tror sikkert, at disse Lovforslag vedrørende Indenrigsministeriet i alt væsentligt vil svare til de Krav, der i Øjeblikket kan stilles til den sociale og kommunale Lovgivning for de sønderjydske Landsdele.

Indenrigsministeren (*Sigurd Berg*):

Hvad selve Lovforslagene angaar, skal jeg kun takke for den Modtagelse, de har faaet ogsaa gennem de Udtalelser, som den ærede Ordfører (Stauning) fremkom med. Det af ham omtalte Spørgsmaal vedrørende en særlig Huslejeordyrrelse for Sønderjylland skal blive undersøgt. Jeg maa formode, at denne Henstilling er fremsat paa Udvalgets Vegne, idet jeg naturligvis ikke dermed vil sige, at der fra Udvalgets Side er taget nogen som helst Stilling til dette Spørgsmaal.

Imidlertid fremkom den ærede Ordfører paa sit eget Partis Vegne med forskellige Udtalelser, der ikke angik disse Lovforslag, og jeg skal i den Anledning gøre et Par Bemærkninger. Først fremsatte den ærede Ordfører en Indsigelse mod Tidspunktet for samtlige Lovforslags Fremsættelse. Denne Indsigelse er som bekendt efter Ministeriets Mening ikke berettiget, men selvfølgelig har den ærede